

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum ex sponsalibus affinitas causetur? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Ad tertium dicendum, quod concubitus contra naturam non habet commisionem seminum, quæ possit esse causa generationis. Et ideo ex tali concubitu non causatur affinitas.

ARTIC. IV.

Verum ex sponsalibus causetur affinitas?

223
c. Sponsa,
de spons.
& matr.

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod ex sponsalibus nulla affinitas causari possit. Quia affinitas est perpetuum vinculum. Sed sponsalia quandoque separantur. Ergo non possunt esse causa affinitatis.

¶ 2 Præterea, Si quis claustrum pudoris alicuius mulieris inuasit & aperuit, sed non peruenit ad operis consummationem, non contrahitur ex hoc affinitas. Sed talis est magis propinquus carnali copulæ, quam ille qui sponsalia contrahit. Ergo ex sponsalibus affinitas non causatur.

¶ 3 Præterea, In sponsalibus non fit nisi quedam sponsio futurarum nuptiarum. Sed aliquando fit sponsio futurarum nuptiarum, & ex hoc non contrahitur aliqua affinitas: sicut si fiat ante septennium, vel si aliquis habens perpetuum impedimentum tollens potentiam coeundi, alicui mulieri spondeat futuram nuptiam; aut si talis sponsio fiat inter personas, quibus nuptiæ per votum reddantur illicitæ, vel alio quocumque modo. Ergo sponsalia non possunt esse causa affinitatis.

cap. 1. de
matrim.
contract.
contra in
verd. ec-
clesia.

SED contra, est quod Alexand. Papa * prohibet mulierem quamdam cuidam viro coniungi matrimonio, quia fratri suo fuerat desponsata. Quod non esset, nisi per sponsalia affinitas contraheretur. Ergo, &c.

RESPONDEO dicendum, quod sicut sponsalia non habent perfectam rationem matrimonij, sed sunt quedam preparatio ad matrimonium: ita ex sponsalibus non causatur affinitas, sicut ex matrimonio: sed aliquid affinitati simile, quod dicitur publicæ honestatis iustitia, quæ impedit matrimonium, sicut & affinitas.

et & consanguinitas, & secundum eosdem gradus: de definitur sic, Publica honestatis iustitia est pro-
 quitas ex sponsalibus proueniens, robur trahens ex
 ecclesie institutione, propter eius honestatē. Ex quo
 patet ratio nominis & causa: quia scilicet talis pro-
 quitas ab ecclesia instituta est, propter honestatē.

Ad primum ergo dicendum, quod sponsalia non
 ratione sui, sed ratione eius ad quod ordinantur, cau-
 sant hoc genus affinitatis, quod dicitur publica ho-
 nestatis iustitia. Et ideo sicut matrimonium est per-
 petuum vinculum, ita & prædictus affinitatis modus.

Ad secundum dicendum, quod vir & mulier effi-
 ciuntur in carnali copula vna caro per commistio-
 nem seminum. Vnde quantumcumque aliquis clau-
 rum pudoris inuadat vel frangat, nisi commistio se-
 minum sequatur, non contrahitur ex hoc affinitas.

Ad matrimonium affinitatem causat, non solum ra-
 tione carnalis copulæ, sed etiam ratione societatis
 conjugalis, secundum quam etiam matrimonium na-
 tale est. Vnde & affinitas contrahitur ex ipso con-
 tractu matrimonij per verba de præsentibus ante carna-
 lem copulam. Et similiter etiam ex sponsalibus, in
 quibus fit quaedam pactio conjugalis societatis, con-
 trahitur aliquid affinitati simile, scilicet, publica ho-
 nestatis iustitia.

Ad tertium dicendum, quod omnia impedimen-
 ta que faciunt sponsalia non esse sponsalia, non per-
 tinent ex pacto nuptiarum affinitatem fieri: vnde
 si habens defectum ætatis, siue habens votum so-
 litæ continentie, aut aliquod huiusmodi impedi-
 mentum, sponsalia de facto contrahat, ex hoc non se-
 quitur aliqua affinitas: quia sponsalia nulla sunt, nec
 affinitatis modus. Si tamen aliquis minor,
 impubis vel maleficiatus habens impedimentum per-
 tinentem, ante annos pubertatis post septennium con-
 trahat sponsalia cum aliqua adulta, ex tali contra-
 ctu contrahitur publica honestatis iustitia: quia
 tunc non erat in actu impediendi, cum in tali
 supplementum.

H h ætate

etate puer frigidus & non frigidus, quantum ad actum illum sit æqualiter impotens.

ARTIC. V.

224

35. q. 3. ca. Et hoc quoque statutum est c. Contra dicitur.

Virum affinitas sit causa affinitatis?

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod etiam affinitas sit causa affinitatis. Quia Iulius Papa dicit, & habetur 35. quæst. † Consanguineam relictam vxoris suæ nullus ducat vxorem: & in seq. cap. dicitur, quod duæ consanguineorum vxores, vni viro altera post alteram nubere prohibentur. Sed hoc non est nisi ratione affinitatis, quæ contrahitur ex coniunctione ad finem. Ergo affinitas est causa affinitatis.

¶ 2 Præterea, Carnalis commissio coniungit, sicut & carnalis propagatio: quia æqualiter computatur gradus affinitatis, & consanguinitatis. Sed consanguinitas est causa affinitatis. Ergo & affinitas.

¶ 3 Præterea, Quæcumque vni & eidem sunt eadem, sibi inuicem sunt eadem. Sed vxor viri alterius efficitur eiusdem affinitatis cum omnibus consanguineis viri. Ergo & omnes consanguinei viri sui efficiuntur vnum cum omnibus qui affinitatem per affinitatem: & sic affinitas est causa affinitatis.

¶ 4 SED contra, Si affinitas ex affinitate contrahitur, aliquis qui cognouisset duas mulieres, necesse erat, ut altera posset ducere in vxorem: quia a secundum hoc altera efficeretur alteri affinis. Sed hoc est falsum. Ergo affinitas non causat affinitatem.

¶ 5 Præterea, Si affinitas ex affinitate nascitur, aliquis contrahens cum vxore defuncti, fieret affinis omnibus consanguineis prioris viri, ad quos nullatenus habet affinitatem. Sed hoc non potest esse, quia maxime fieret affinis viro defuncto. Ergo, &c.

¶ 6 Præterea, Consanguinitas est fortius vinculum quam affinitas. Sed consanguinei vxoris non efficiuntur affines consanguineis viri. Ergo multo minus affines vxoris efficiuntur eis affines: & sic videtur quod prius.